

РЕШЕНИЕ

№ 6543

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11088** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Р. Р., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д., с посочен адрес: [населено място], [улица], вх.А, ап.3, моб.тел: [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0340-000179/16.09.2024г. на ВПД началник РУ към ОДМВР П.,РУ Септември с която на жалбоподателят е приложена мярка – „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца“.

Твърди се необоснованост, противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона – превратно упражняване на власт при постановяване процесната заповед. ПАМ е коренно различна по своята същност от административното наказание и следва да бъде прилагана само с цел предотвратяване и преустановяване нарушение и/или отстраняване вредните последици от него, като административния орган не е обосновал необходимост от прилагането и. Успоредно с това заповедта се явява немотивирана, липсват посочени и подлежащи на съдебна проверка фактически основания, което нарушава и правото на защита на жалбоподателя.

Като продължение – липсва опасност да бъде осуетено или затруднено административно-наказателното производство. Не е посочен и началният момент от който започва да се прилага мярката.

В заключение се твърди непропорционалност на мярката с оглед вредите, които изпълнението и ще причини на жалбоподателя в която връзка се посочва и добросъвестното му поведение – явил се е на указаното място, дал е кръвна проба за изследване, но резултатите от пробата не са готови, което води до извод, че той е лишен за неопределен срок от възможността да се защитава срещу обвинителните твърдения на АО.

Ответната страна ВПД началник РУ към ОДМВР П., РУ Септември не изразява становище по така депозираната жалба.

Процесната жалба е подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б. "б" от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил и посочил в съдържанието на оспорената заповед, че С. Щ. на дл.полицай при ОДМВР-П., РУ Септември е съставил АУАН ГА № 619031 от 14.09.2024г. против Р. Р. защото при управление МПС лек автомобил Б. рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица] посоча [населено място] е връзка с извършена проверка с Dreger Drug Test 5000 APRK-0010 и проба № 009 в 00:18ч. на 14.09.2024г. е отчетен положителен резултат от амфетамин. Поради това и е постановено и временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността но не повече от 18 месеца.

На водача е издаден талон за медицинско изследване с № 0159999 ведно с осем бр. стикери с № А 102036 с направление, връчен срещу подпис в 01:10ч. на 14.09.2024г.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По силата на Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, ОДМВР-П. е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а т.1.2. от приложената Заповед № 312з-1237 от 14.04.2022 г. на директора на ОДМВР-П., компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са началниците на РУ към ОДМВР П., поради което следва да се приеме, че заповедта е постановена от компетентен орган.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Противно на твърденията на жалбоподателя – посочен и описан изрично в заповедта е и АУАН, съставен във връзка с установеното обстоятелство - с техническо шофиране след употребата на наркотични вещества или техни аналози. Към преписката е приложена и мотивирана резолюция от 16.09.2024г. на ВПС началник на РУ ОДМВР П. с която е прекратено административно-наказателното производство предвид

факта, че извършеното представлява престъпление по чл.343Б ал.3 НК и е образувано дп № 330 от 16.09.2024г.

Успоредно с това – налице е и ясна индивидуализация на СУМПС, извършителя по отношение на който се прилага мярката отнемане СУМПС - както в мотивите, така и в разпоредителната част на акта.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. За. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

По делото е приложен издаденият талон за изследване /горещитиран/, надлежно връчен на жалбоподателя на 14.09.2024г. в 01:10ч., подписан от него. Същият е съставен в съответствие с изискванията на чл.6 и сл. от Наредбата като съдържа данните за издалият талона служител, отразяване обстоятелството – извършена проба с техническо средство, направление къде и в какъв срок да бъде проведено изследването, повереният по отношение на който са установени обстоятелствата, подпис на служителя, дата и час на връчване, подпис на повереният. Ето защо следва да се приеме, че при постановяване процесната заповед не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обосноваващи извода за нейната незаконосъобразност.

На следващо място и във връзка с твърденията на жалбоподателя произтичащи от поведението на органите на МВР, то настоящият административен съд не разполага с компетенция да прецени налице ли е превишаване правомощията от страна на административния орган във връзка с провеждането на един или два теста с техническо средство. За тези обстоятелства жалбоподателят разполага с възможност да сезира с цел инициране както на вътрешна проверка в системата на МВР, така и извън-институционален контрол чрез органите на прокуратурата, а не на последно място – разполага и с право на иск за вреди, ако счита, че действията са незаконосъобразни и увреждащи го.

Релевантните за спора обстоятелства – бил ли е спрян, бил ли е проверен от компетентен орган, извършен и протоколиран ли е теста и резултатите от него, било ли е издадено и връчено направление за изследване, изпълнено ли е това направление и какви са резултатите от него – са несъмнено установени. Тук следва ясно да се подчертае – никъде не е налице оспорване на подписа на жалбоподателя, така, че съдът

да има съмнение относно визираните обстоятелства. Напротив – полагането на подписа е несъмнено установено, а оттам за установено се приема и обективизираното в цитираните документи.

С оглед възраженията на жалбоподателя следва да се посочи, че както началният момент на действие на заповедта, така и преследваната с мярката цел следват изрично от закона. Същите не следва да бъдат изписвани изрично, като с цел избягване всякаква неяснота следва да се посочи, че мярката се прилага незабавно и същата има предварително изпълнение по силата на чл.172 ал..6 ЗДвП, като прилагане същата не просто се допуска а е задължително с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Опасност за движението по пътищата е налице винаги когато се установи, че едно лице шофира след употреба на наркотични вещества или техните аналози и в този смисъл заповедта има както превантивна – да бъде осуетено шофиране под въздействието на наркотични вещества занапред, т.е. след като факта вече е констатиран, така и преустановителна цел по отношение на конкретно установеното нарушение – шофиране след употреба на посочените вещества.

С определение от проведено на 09.12.2024г.открито съдебно заседание по делото, съдът е указал на трета, неучастваща страна – началник на ВМА да представи, след изготвянето му резултата от изследване на биологичните проби на жалбоподателя. С молба от 03.01.2025г., заведена в деловодството на съда на 07.01.2025г., третата, неучастваща страна представя изготвена съдебна химикотоксикологична експертиза по д.п. № 330/2024г. по описа на РУ-Септември относно изследване наркотични вещества в биологични проби на Р. Р..

Видно от същата – не се установява присъствие на наркотични вещества или техните аналози.

Съгласно чл. 171 т.1 б.“б“ предл.последно от ЗДвП - при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4/т.е. по наредбата/ установените стойности са определящи. Т.е. взема се резултат от проведеното изследване на биологичната проба.

Видно от данните по делото този резултат е отрицателен, поради което и следва да се приеме, че процесният ПАМ е приложен в нарушение на чл. 171 т.1 б.б от ЗДвП. Това налага отмяна на оспорваната заповед, ато материално незаконосъобразна.

При този изход от спора основателна е претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно чл.143 ал.1 АПК, като при липса на възражение на ответника относно техният размер съдът уважава в цялост, а именно – в размер на 650лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл. второ от АПК предл.последно от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0340-000179/16.09.2024г. на ВПД началник РУ към ОДМВР П., РУ Септември.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи - П. да заплати на Р. Р., ЕГН [ЕГН] сумата от 650лв. /шестстотин и петдесет/ лева, адвокатско възнаграждение.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: